Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2017. gada 26. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 604/2013 – Dalībvalsts, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā starptautiskās aizsardzības pieteikuma, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, izskatīšanu, noteikšana – 20. pants – Noteikšanas procedūras uzsākšana – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšana – Iestāžu sagatavots ziņojums, ko saņēmušas kompetentās iestādes – 21. panta 1. punkts – Uzņemšanas pieprasījuma iesniegšanai paredzētie termiņi – Atbildības pāreja uz citu dalībvalsti – 27. pants – Tiesību aizsardzības līdzeklis – Pārbaudes tiesā apjoms

Lieta C-670/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgericht Minden* (Mindenes Administratīvā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 22. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 29. decembrī, tiesvedībā

Tsegezab Mengesteab

pret

Bundesrepublik Deutschland.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši E. Levits, Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], K. Vajda [*C. Vajda*], S. Rodins [*S. Rodin*], F. Biltšens [*F. Biltgen*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 25. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *T. Mengesteab* vārdā – *D. Ottembrino*, *Rechtsanwältin*,

– Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *R. Kanitz*, pārstāvji,

– Ungārijas valdības vārdā – *M. Z. Fehér* un *M. M. Tátrai*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *C. Crane*, pārstāve, kurai palīdz *D. Blundell*, *barrister*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Condou-Durande* un *G. Wils*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2017. gada 20. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.; turpmāk tekstā – "Dublinas III regula"), 17. panta 1. punktu, 20. panta 2. punktu, 21. panta 1. punktu un 22. panta 7. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Tsegezab Mengesteab*, Eritrejas pilsoni, un *Bundesrepublik Deutschland* (Vācijas Federatīvā Republika), ko pārstāv *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* (Federālā migrācijas un bēgļu lietu pārvalde, Vācija) (turpmāk tekstā – "pārvalde"), saistībā ar šīs pēdējās minētās lēmumu noraidīt *T. Mengesteab* patvēruma pieteikumu, konstatējot tādu motīvu neesamību, kas liegtu viņa izraidīšanu, uzdodot viņu pārsūtīt uz Itāliju un nosakot viņam ieceļošanas un uzturēšanās aizliegumu uz sešiem mēnešiem, sākot no izraidīšanas dienas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (EK) Nr. 343/2003

3 Padomes 2003. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2003, L 50, 1. lpp.), ir atcelta un aizstāta ar Dublinas III regulu.

4 Regulas Nr. 343/2003 4. panta 2. punktā bija paredzēts:

"Patvēruma pieteikumu uzskata par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas patvēruma meklētāja iesniegtu veidlapu vai attiecīgo iestāžu sagatavotu ziņojumu. Ja pieteikums nav sagatavots rakstiski, laikposms no nodoma paziņošanas līdz ziņojuma iesniegšanai ir cik vien iespējams īss."

Regula (EK) Nr. 1560/2003

5 Komisijas 2003. gada 2. septembra Regulas (EK) Nr. 1560/2003, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003 (OV 2003, L 222, 3. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2014. gada 30. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 118/2014 (OV 2014, L 39, 1. lpp.), II pielikumā ietvertā A saraksta I daļas 7. punktā kā viens no nelikumīgas ieceļošanas, šķērsojot ārējo robežu, pierādījumiem ir minēts "no *Eurodac* saņemts apliecinājums par pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumu atbilstību pirkstu nospiedumiem, kas iegūti saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija] Regulas [(ES) Nr. 603/2013 par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu Nr. 604/2013, ar ko

paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV 2013, L 180, 1. lpp.)] 14. pantu."

Direktīva 2013/32/ES

6 Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.; turpmāk tekstā – ""procedūru" direktīva") 6. panta 1.–4. punktā ir noteikts:

"1. Ja persona starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedz iestādei, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenta reģistrēt šādu pieteikumu, tad reģistrācija jāveic ne vēlāk kā triju darbadienu laikā pēc pieteikuma sagatavošanas.

Ja starptautiskās aizsardzības pieteikumu sagatavo citām iestādēm, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav kompetentas to reģistrēt, reģistrācijai tomēr jānotiek ne vēlāk kā sešu darbadienu laikā pēc pieteikuma sagatavošanas.

[..]

2. Dalībvalstis nodrošina, lai personai, kura sagatavojusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu, būtu reāla iespēja to iesniegt iespējami īsā laikā. [..]

3. Neskarot 2. punktu, dalībvalstis var prasīt, lai starptautiskās aizsardzības pieteikumi tiktu iesniegti personiski un/vai tam paredzētā vietā.

4. Neatkarīgi no 3. punkta starptautiskās aizsardzības pieteikumu uzskata par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas pieteikuma iesniedzēja iesniegtu veidlapu vai – ja to paredz valsts tiesību akti – oficiālu ziņojumu."

7 Šīs direktīvas 31. panta 3. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka izskatīšanas procedūra tiek pabeigta sešos mēnešos pēc pieteikuma iesniegšanas.

Ja uz pieteikumu attiecas [Dublinas III] regulā izklāstītā procedūra, sešu mēnešu termiņš sākas no brīža, kad par tā izvērtēšanu atbildīgā dalībvalsts ir noteikta saskaņā ar minēto regulu, pieteikuma iesniedzējs atrodas minētās dalībvalsts teritorijā un kompetentā iestāde par viņu ir uzņēmusies atbildību.

[..]"

Direktīva 2013/33/ES

8 Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/33/ES, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV 2013, L 180, 96. lpp.), 6. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka trīs dienās pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas pieteikuma iesniedzējam ir izsniegts dokuments uz viņa vārda, kas apliecina viņa pieteikuma iesniedzēja statusu vai liecina, ka viņam atļauts uzturēties dalībvalsts teritorijā līdz viņa pieteikuma izskatīšanai.

[..]"

9 Šīs direktīvas 14. panta 2. punktā ir noteikts:

"Iespēju izglītoties neatliek ilgāk par trim mēnešiem pēc datuma, kad nepilngadīgais iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai tas ir iesniegts viņa vārdā.

[..]"

10 Minētās direktīvas 17. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējiem, sagatavojot starptautiskās aizsardzības pieteikumus, ir pieejami materiālie uzņemšanas nosacījumi."

Eurodac regula

11 Regulas Nr. 603/2013 (turpmāk tekstā – "*Eurodac* regula") 9. panta 1. punktā ir noteikts:

"Katrā dalībvalstī nekavējoties paņem katra vismaz 14 gadus veca starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja visu pirkstu nospiedumus un cik iespējams drīz, bet ne vēlāk kā 72 stundās pēc viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, kā noteikts [Dublinas III] regulas 20. panta 2. punktā, nosūta tos un šīs regulas 11. panta b) līdz g) punktā minētos datus uz centrālo sistēmu.

[..]"

12 *Eurodac* regulas 14. panta 1. punktā ir paredzēts šādi:

"Katrā dalībvalstī nekavējoties paņem visus pirkstu nospiedumus katram vismaz 14 gadus vecam trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam, ko kompetentās iestādes aizturējušas sakarā ar to, ka nelikumīgi šķērsota valsts zemes, jūras vai gaisa robeža, ierodoties no trešām valstīm, un nav nosūtījušas atpakaļ vai kas fiziski joprojām atrodas dalībvalstu teritorijā un netiek turēts apcietinājumā, nav ieslodzīts noteiktā vietā vai netiek turēts apsardzībā visu laikposmu no aizturēšanas līdz izraidīšanai, pamatojoties uz lēmumu nosūtīt šo personu atpakaļ."

Dublinas III regula

13 Dublinas III regulas preambulas 4., 5., 9. un 19. apsvērumā ir noteikts:

"(4) [Eiropadomes] Tamperes [īpašās 1999. gada 15. un 16. oktobra] sanāksmes secinājumos arī ir noteikts, ka [kopējā Eiropas patvēruma sistēmā] īsā laikā būtu jāiekļauj skaidra un praktiski realizējama metode, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

(5) Šādai metodei vajadzētu balstīties uz objektīviem un taisnīgiem kritērijiem gan attiecībā uz dalībvalstīm, gan konkrētajām personām. Tai jo īpaši būtu jāparedz iespēja ātri noteikt atbildīgo dalībvalsti, lai garantētu starptautiskās aizsardzības noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavētu sasniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi.

[..]

(9) Ņemot vērā pirmā posma instrumentu īstenošanas novērtējumu rezultātus, šajā posmā ir lietderīgi apstiprināt Regulas [Nr. 343/2003] pamatā esošos principus, vienlaicīgi, atbilstoši pieredzei, veicot vajadzīgos uzlabojumus Dublinas sistēmas efektivitātei un pieteikuma iesniedzējiem sniegtajai aizsardzībai saskaņā ar minēto sistēmu. [..]

[..]

(19) Lai nodrošinātu attiecīgo personu tiesību efektīvu aizsardzību, būtu jānosaka juridiskās garantijas un tiesības uz efektīviem aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz lēmumiem par pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, jo īpaši saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu. Lai nodrošinātu starptautisko tiesību ievērošanu, efektīvi aizsardzības līdzekļi pret šādiem lēmumiem būtu jāattiecina gan uz šīs regulas piemērošanas, gan juridiskās un faktiskās situācijas pārbaudi dalībvalstī, uz kuru pārsūta pieteikuma iesniedzēju."

14 Šīs regulas 3. panta 2. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

"Ja, pamatojoties uz šajā regulā uzskaitītajiem kritērijiem, nav iespējams izraudzīties atbildīgo dalībvalsti, tad par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai pirmajai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums."

15 Minētās regulas 4. panta 1. punktā ir noteikts:

"Tiklīdz kādā dalībvalstī ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums 20. panta 2. punkta nozīmē, tās kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par šīs regulas piemērošanu un jo īpaši par:

[..]

b) atbildīgās dalībvalsts noteikšanas kritērijiem, šādu kritēriju hierarhiju dažādos procedūras posmos un to ilgumu, tostarp par to, ka vienā dalībvalstī iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums var izraisīt to, ka minētā dalībvalsts kļūst atbildīga saskaņā ar šo regulu, pat ja šāda atbildība nepamatojas uz minētajiem kritērijiem;

c) personisko sarunu atbilstīgi 5. pantam un iespēju iesniegt informāciju par to, ka dalībvalstīs atrodas ģimenes locekļi, radinieki vai personas, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, tostarp par veidiem, kādos pieteikuma iesniedzējs var iesniegt šādu informāciju;

[..]."

16 Šīs pašas regulas 6. panta 4. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

"Lai piemērotu 8. pantu, dalībvalsts, kurā nepilngadīgais bez pavadības iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, cik drīz vien iespējams veic atbilstīgas darbības, lai dalībvalstu teritorijā apzinātu nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļus, brāļus vai māsas, vai radiniekus, vienlaikus aizsargājot bērna intereses."

17 Dublinas III regulas 13. panta 1. punkts ir šāds:

"Ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas aprakstīti abos šīs regulas 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, tostarp [*Eurodac*] regulā minēto informāciju, ir konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs nelikumīgi šķērsojis dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežu, ieceļojot no trešās valsts, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā patvēruma meklētājs šādā veidā ieceļojis. Minētā atbildība izbeidzas divpadsmit mēnešus pēc nelikumīgās robežas šķērsošanas dienas."

18 Šīs regulas 17. panta 1. punktā ir noteikts:

"Atkāpjoties no 3. panta 1. punkta, katra dalībvalsts var nolemt izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko tai iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, pat ja saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem kritērijiem šāda izskatīšana nav attiecīgās dalībvalsts pienākums.

[..]"

19 Minētās regulas 18. panta 1. punktā ir noteikts:

"Saskaņā ar šo regulu atbildīgajai dalībvalstij ir pienākums:

a) saskaņā ar 21., 22. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju, kas iesniedzis pieteikumu citā dalībvalstī;

b) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kura pieteikums tiek izskatīts un kurš ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī, vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas;

c) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kurš ir atsaucis pieteikumu tā izskatīšanas laikā un ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas;

d) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kura pieteikums ir noraidīts un kurš ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī, vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas."

20 Šīs regulas 20. panta 1., 2. un 5. punktā ir paredzēts:

"1. Process, kurā nosaka atbildīgo dalībvalsti, sākas, tiklīdz kādā no dalībvalstīm pirmo reizi tiek iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

2. Starptautiskās aizsardzības pieteikumu uzskata par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas pieteikuma iesniedzēja iesniegtu veidlapu vai attiecīgo iestāžu sagatavotu ziņojumu. Ja pieteikums nav sagatavots rakstiski, laikposms no nodoma paziņošanas līdz ziņojuma iesniegšanai ir cik vien iespējams īss.

[..]

5. Pieteikuma iesniedzēju, kas atrodas citā dalībvalstī bez uzturēšanās atļaujas vai kas tur iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu pēc sava pirmā pieteikuma, kas sagatavots citā dalībvalstī, atsaukšanas atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūras laikā, saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņem atpakaļ dalībvalsts, kurā pirmoreiz iesniegts minētais starptautiskās aizsardzības pieteikums, lai pabeigtu procedūru atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.

[..]”

21 Dublinas III regulas 21. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja dalībvalsts, kurai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, uzskata, ka par šā pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga cita dalībvalsts, tā iespējami īsā laikā un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas 20. panta 2. punkta nozīmē var pieprasīt minētajai otrajai dalībvalstij uzņemt attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja *Eurodac* sistēmā tiek atrasti dati, kas reģistrēti saskaņā ar [*Eurodac*] regulas 14. pantu, pieprasījumu nosūta divos mēnešos no minētās datu atrašanas atbilstīgi minētās regulas 15. panta 2. punktam.

Ja pieprasījums uzņemt pieteikuma iesniedzēju nav iesniegts pirmajā un otrajā daļā noteiktajos laikposmos, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai ir iesniegts pieteikums.”

22 Dublinas III regulas 22. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic vajadzīgās pārbaudes un paziņo lēmumu attiecībā uz pieprasījumu par pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas.

[..]

3. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido un regulāri pārskata divus sarakstus, kuros saskaņā ar šā punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem ir norādīti tiešo un netiešo pierādījumu attiecīgie elementi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

a) Tiešie pierādījumi:
   i) formāli pierādījumi, kas saskaņā ar šo regulu nosaka atbildību, kamēr tie nav atspēkoti ar pierādījumiem par pretējo;

[..]

6. Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts [..] ir lūgusi ievērot jautājuma steidzamību, dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu noteikto termiņu. Izņēmuma gadījumos, ja iespējams pierādīt, ka pieprasījuma, kas attiecas uz patvēruma meklētāja uzņemšanu, izskatīšana ir īpaši sarežģīta, dalībvalsts, kura saņēmusi pieprasījumu, var sniegt atbildi pēc noteiktā termiņa, taču jebkurā gadījumā viena mēneša laikā. [..]

7. Atbildes nesniegšana 1. punktā minētajā divu mēnešu termiņā un 6. punktā minētajā viena mēneša termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu, tostarp pienākumu nodrošināt atbilstošus pasākumus saistībā ar viņa ierašanos.”

23 Šīs regulas 27. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Pieteikuma iesniedzējam [..] ir tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, proti, pārsūtīšanas lēmuma faktisku un juridisku apelāciju vai pārskatīšanu tiesā.”

24 Minētās regulas 28. panta 3. punktā ir noteikts:

"Aizturēšanu veic uz iespējami īsāku laikposmu un ne ilgāk kā uz laiku, kas saprātīgi uzskatāms par nepieciešamu, lai ar pienācīgu rūpību izpildītu vajadzīgās administratīvās procedūras, līdz ir pabeigta pārsūtīšana saskaņā ar šo regulu.

Ja persona tiek aizturēta saskaņā ar šo pantu, uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšanas termiņš nepārsniedz vienu mēnesi no pieteikuma iesniegšanas. [..]

[..]

Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts neievēro termiņus uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšanai [..], personu vairs neaiztur. [..]"

Vācijas tiesības

25 *Asylgesetz* (Likums par patvērumu), redakcijā, kas publicēta 2008. gada 2. septembrī (*BGBl.* 2008 I, 1798. lpp.; turpmāk tekstā – "*AsylG*"), 5. panta 1. punktā ir noteikts:

"Lēmumus par patvēruma pieteikumiem pieņem [pārvalde]. Saskaņā ar šo likumu [pārvaldes] kompetencē ietilpst arī ārvalstnieku tiesībām saistīti pasākumi un lēmumi."

26 *AsylG* 14. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Patvēruma pieteikums ir jāiesniedz [pārvaldes] reģionālajā iestādē, kas piesaistīta par ārvalstnieka izmitināšanu atbildīgajam izmitināšanas centram."

27 *AsylG* 23. pantā ir teikts:

"(1) Ārvalstniekam, kurš ir ieradies izmitināšanas centrā, ir pienākums nekavējoties vai izmitināšanas centra noteiktā laikā ierasties personīgi [pārvaldes] reģionālajā iestādē patvēruma pieteikuma iesniegšanai.

(2) [..] Izmitināšanas centrs nekavējoties informē [pārvaldes] reģionālo iestādi par ārvalstnieka uzņemšanu izmitināšanas centrā [..]."

28 *AsylG* 63.a panta 1. punktā ir noteikts:

"Ārvalstniekam, kas lūdzis patvērumu, taču vēl nav iesniedzis patvēruma pieteikumu, nekavējoties tiek izdota apliecība par viņa kā patvēruma meklētāja reģistrāciju. Tajā ietver ziņas par personu un ārvalstnieka fotogrāfiju, kā arī tā izmitināšanas centra nosaukumu, uz kuru ārvalstniekam ir jādodas nekavējoties, lai iesniegtu patvēruma pieteikumu."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

29 *T. Mengesteab* 2015. gada 14. septembrī *Regierung von Oberbayern* (Augšbavārijas valdība, Vācija) Minhenē iesniedza patvēruma pieteikumu. Tajā pašā dienā šī iestāde viņam izsniedza apliecību par viņa kā patvēruma meklētāja reģistrāciju. Otru šādu apliecību viņam 2015. gada 8. oktobrī izsniedza *Zentrale Ausländerbehörde Bielefeld* (Bīlefeldes Centrālā ārvalstnieku iestāde).

30 Lai gan tiesvedībā iesniedzējtiesā nav konstatēts brīdis, kad šīs iestādes pārvaldei ir nosūtījušas informāciju par pieteikuma iesniedzēju, iesniedzējtiesa tomēr varēja konstatēt, ka *T. Mengesteab* vairākas reizes ir nosūtījis pārvaldei savu apliecību par viņa kā patvēruma meklētāja reģistrāciju un ka pārvalde, vēlākais, 2016. gada 14. janvārī ir saņēmusi šīs apliecības oriģinālu, tās kopiju vai galveno tajā ietverto informāciju.

31 2016. gada 22. jūlijā *T. Mengesteab* tika uzklausīts pārvaldē un varēja iesniegt oficiālu patvēruma pieteikumu.

32 Tā kā pieprasījums *Eurodac* datu bāzē uzrādīja, ka viņa digitālie pirkstu nospiedumi ir reģistrēti Itālijā, 2016. gada 19. augustā pārvalde, pamatojoties uz Dublinas III regulas 21. pantu, Itālijas iestādēm nosūtīja *T. Mengesteab* uzņemšanas pieprasījumu.

33 Itālijas iestādes uz šo uzņemšanas pieprasījumu neatbildēja.

34 Ar 2016. gada 10. novembra lēmumu pārvalde noraidīja *T. Mengesteab* iesniegto patvēruma pieteikumu, konstatēja, ka nav iemeslu, kas liegtu viņa izraidīšanu, uzdeva viņu pārsūtīt uz Itāliju un noteica viņam ieceļošanas un uzturēšanās aizliegumu uz sešiem mēnešiem, sākot no izraidīšanas dienas.

35 *T. Mengesteab* šo pārvaldes lēmumu pārsūdzēja *Verwaltungsgericht Minden* (Mindenes Administratīvā tiesa, Vācija), pieprasot noteikt viņa pieteikumam apturošu iedarbību. Minētā tiesa lūgumu par apturošu iedarbību 2016. gada 22. decembrī apmierināja.

36 Pieteikuma pamatojumam pieteicējs pamatlietā norāda, ka saskaņā ar Dublinas III regulas 21. panta 1. punktu atbildība par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir pārgājusi uz Vācijas Federatīvo Republiku, jo uzņemšanas pieprasījums tika iesniegts tikai pēc šīs normas pirmajā daļā noteiktā trīs mēnešu termiņa beigām.

37 Iesniedzējtiesa norāda, ka Vācijas tiesībās ir nošķirta patvēruma lūgšana, kas principā notiek citā iestādē, nevis pārvaldē, un formāla patvēruma pieteikuma iesniegšana šajā iestādē. Trešās valsts valstspiederīgais, kurš lūdz patvērumu, tiek nosūtīts uz izmitināšanas centru, kur viņš saņem apliecību par viņa kā patvēruma meklētāja statusu. Šim centram nekavējoties ir jāinformē pārvalde par faktu, ka minētā persona ir lūgusi patvērumu. Tomēr iestādes, kurām ir šis informēšanas pienākums, bieži to neizpildīja, īpaši 2015. gada otrajā pusgadā, jo šajā laikposmā Vācijā ieceļojušo patvēruma meklētāju skaits bija īpaši strauji pieaudzis. Šādā kontekstā daudziem patvēruma meklētājiem bija jāgaida vairāki mēneši, līdz viņi varēja iesniegt oficiālus patvēruma pieteikumus, un tie nekādi šo procedūru nevarēja paātrināt.

38 Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Minden* (Mindenes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai patvēruma meklētājs uzņemšanas pieprasījuma iesniegšanas termiņa izbeigšanās dēļ ([Dublinas III] regulas 21. panta 1. punkta trešā daļa) var atsaukties uz atbildības pāreju uz pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti?

2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai patvēruma meklētājs uz atbildības pāreju var atsaukties arī tad, ja dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, joprojām ir gatava viņu uzņemt?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noraidoša, vai no dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, skaidras vai pieņemtas piekrišanas ([Dublinas III] regulas 22. panta 7. punkts) var tikt secināts, ka dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, joprojām ir gatava uzņemt patvēruma meklētāju?

4) Vai [Dublinas III regulas] 21. panta 1. punkta otrajā daļā noteiktais divu mēnešu termiņš var beigties pēc [Dublinas III] regulas 21. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktā triju mēnešu termiņa beigām, ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts ir ļāvusi paiet vairāk nekā mēnesim pēc trīs mēnešu termiņa sākuma, pirms iesniegusi pieprasījumu *Eurodac* datubāzē?

5) Vai starptautiskās aizsardzības pieteikums skaitās iesniegts jau pēc pirmās apliecības par personas kā patvēruma meklētāja reģistrāciju izdošanas vai tikai pēc formāla patvēruma pieteikuma ietveršanas ziņojumā [Dublinas III] regulas 20. panta 2. punkta izpratnē? It īpaši:
   a) Vai apliecība par personas kā patvēruma meklētāja reģistrāciju ir veidlapa vai ziņojums [Dublinas III] regulas 20. panta 2. punkta izpratnē?
   b) Vai kompetentā iestāde [Dublinas III] regulas 20. panta 2. punkta izpratnē ir tā iestāde, kura ir atbildīga par veidlapas pieņemšanu vai ziņojuma sagatavošanu, vai tā iestāde, kuras kompetencē ietilpst pieņemt lēmumu par patvēruma pieteikumu?
   c) Vai iestāžu sagatavotu ziņojumu kompetentā iestāde ir saņēmusi arī tad, ja tai ir darīts zināms veidlapas vai ziņojuma būtiskais saturs, vai tai ir jāsaņem arī ziņojuma oriģināls vai kopija?

6) Vai kavēšanās laikā starp patvēruma lūgumu vai pirmās apliecības par personas kā patvēruma meklētāja reģistrāciju izdošanu un uzņemšanas pieprasījuma izdošanu rada atbildības pāreju uz dalībvalsti, kas iesniegusi pieprasījumu, atbilstoši [Dublinas III] regulas 21. panta 1. punkta trešajai daļai vai dalībvalstij, kas iesniegusi pieprasījumu, var radīt pienākumu izmantot tās pašiniciatīvas tiesības atbilstoši [Dublinas III] regulas 17. panta 1. punkta pirmajai daļai?

7) Ja uz sesto jautājumu attiecībā uz abām iespējām ir jāatbild apstiprinoši, – kurš brīdis ir jāņem vērā, vērtējot uzņemšanas pieprasījuma iesniegšanas kavēšanās ilguma nesamērīgumu?

8) Vai ar uzņemšanas pieprasījumu, kurā pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts ir norādījusi tikai ieceļošanas šajā dalībvalstī, kā arī formālā patvēruma pieteikuma iesniegšanas datumu, bet ne patvēruma lūguma vai attiecīgi pirmās apliecības par personas kā patvēruma meklētāja reģistrāciju izdošanas datumu, ir ievērots [Dublinas III] regulas 21. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktais termiņš, vai arī šāds pieprasījums "nav spēkā"?"

Tiesvedība Tiesā

39 Iesniedzējtiesa lūdza piemērot paātrinātās tiesvedības procedūru saskaņā ar Tiesas Reglamenta 105. pantu.

40 Ar 2017. gada 15. februāra rīkojumu *Mengesteab* (C-670/16, nav publicēts, EU:C:2017:120) Tiesas priekšsēdētājs šo lūgumu apmierināja.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu

41 Ar pirmo un otro jautājumu, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Dublinas III regulas 27. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs tiesvedībā pret lēmumu par viņa pārsūtīšanu var atsaukties uz minētās regulas 21. panta 1. punktā noteiktā termiņa izbeigšanos, pat ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, joprojām ir gatava uzņemt šo patvēruma meklētāju.

42 Dublinas III regulas 27. panta 1. punktā ir precizēts, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam ir tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, proti, pārsūtīšanas lēmuma faktisku un juridisku apelāciju vai pārskatīšanu tiesā.

43 Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam pieejamo pret viņu vērstā pārsūtīšanas lēmuma pārsūdzības tiesību tvērums ir precizēts šīs regulas preambulas 19. apsvērumā, kurā ir norādīts, ka, lai nodrošinātu starptautisko tiesību ievērošanu, ar minēto regulu izveidotie efektīvie aizsardzības līdzekļi pret pārsūtīšanas lēmumiem būtu jāattiecina, pirmkārt, uz šīs regulas piemērošanas un, otrkārt, uz juridiskās un faktiskās situācijas pārbaudi dalībvalstī, uz kuru tiek pārsūtīts pieteikuma iesniedzējs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūnijs, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 38. un 39. punkts).

44 Šādus precizējumus apstiprina vispārējā attīstība, kāda ir bijusi par kādā dalībvalstī iesniegta patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas sistēmai (turpmāk tekstā – "Dublinas sistēma") tādēļ, ka ir tikusi pieņemta Dublinas III regula, kā arī šīs regulas mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūnijs, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 45. punkts).

45 Runājot par šo attīstību, ir jāatgādina, ka Savienības likumdevējs Dublinas III regulā nav aprobežojies ar organizatorisku normu izveidošanu, kas regulē vienīgi attiecības starp dalībvalstīm atbildīgās dalībvalsts noteikšanā, bet ir nolēmis iesaistīt šajā procesā patvēruma meklētājus, liekot dalībvalstīm viņus informēt par atbildības noteikšanas kritērijiem un piedāvāt viņiem iespēju iesniegt informāciju, kas ļautu piemērot šos kritērijus pienācīgi, kā arī nodrošināt viņiem tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli pret lēmumu par pārsūtīšanu, kas, iespējams, tiek pieņemts procedūras iznākumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūnijs, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 47.–51. punkts).

46 Attiecībā uz minētās regulas mērķiem cita starpā ir jāuzsver, ka no tās preambulas 9. apsvēruma izriet, ka šīs regulas mērķis, vienlaicīgi apstiprinot principus, uz kuriem balstās Regula Nr. 343/2003, ir atbilstoši pieredzei veikt vajadzīgos uzlabojumus ne tikai Dublinas sistēmas efektivitātē, bet arī pieteikuma iesniedzējiem sniegtajā aizsardzībā, kas tostarp tiek nodrošināta ar viņiem pieejamo efektīvo un pilnīgo tiesību aizsardzību tiesā (spriedums, 2016. gada 7. jūnijs, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 52. punkts).

47 Dublinas III regulas 27. panta 1. punktā paredzēto tiesību aizsardzības līdzekļu tvēruma šaura interpretācija varētu traucēt īstenot šo mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūnijs, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 53. punkts).

48 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šī norma ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam tiek nodrošināta efektīva tiesību aizsardzība tiesā, tostarp garantējot iespēju pārsūdzēt viņam adresētu pārsūtīšanas lēmumu, un tā var attiekties uz šīs regulas piemērojamības pārbaudi, tostarp uz tajā paredzēto procesuālo garantiju ievērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūnijs, *Karim*, C-155/15, EU:C:2016:410, 22. punkts).

49 Šajā ziņā, lai gan Dublinas III regulas piemērošana galvenokārt ir balstīta uz atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūras īstenošanu atbilstoši šīs regulas III nodaļā noteiktajiem kritērijiem (spriedumi, 2016. gada 7. jūnijs, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 41. punkts, un 2016. gada 7. jūnijs, *Karim*, C-155/15, EU:C:2016:410, 23. punkts), ir jāuzsver, ka šī procedūra ir viens no uzņemšanas un atpakaļuzņemšanas procedūru aspektiem, kuras obligāti ir jāīsteno saskaņā ar tostarp minētās regulas VI nodaļas noteikumiem.

50 Kā secinājumu 72. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, šīs procedūras it īpaši ir jāīsteno, ievērojot virkni obligātu termiņu.

51 Tā Dublinas III regulas 21. panta 1. punktā ir noteikts, ka uzņemšanas pieprasījums ir jāiesniedz pēc iespējas ātrāk un katrā gadījumā trīs mēnešu laikā no starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas dienas. Neskarot šo pirmo termiņu, gadījumā, kad *Eurodac* sistēmā tiek atrasti dati, kas reģistrēti saskaņā ar *Eurodac* regulas 14. pantu, šis pieprasījums ir jānosūta divu mēnešu laikā no minētās datu atrašanas brīža.

52 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka Savienības likumdevējs šo termiņu izbeigšanās sekas ir definējis, Dublinas III regulas 21. panta 1. punkta trešajā daļā precizējot, ka, ja pieprasījums netiek iesniegts minētajos termiņos, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga tā dalībvalsts, kurai tas ir iesniegts.

53 No tā izriet, ka papildus tam, ka šīs regulas 21. panta 1. punkta normās ir noteikta uzņemšanas procedūras shēma, ar tām, tāpat kā ar minētās regulas III nodaļas kritērijiem, ir noteikta atbildīgā dalībvalsts šīs pašas regulas izpratnē. Tādējādi lēmums par pārsūtīšanu uz citu dalībvalsti, kas nav dalībvalsts, kurā ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, nevar tikt pamatoti pieņemts, ja šajās normās noteiktie termiņi ir beigušies.

54 Šādi minētās normas izšķirīgi veicina starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķa sasniegšanu, kas minēts Dublinas III regulas preambulas 5. apsvērumā, gadījumā, kad uzņemšanas procedūras īstenošana ieilgst, nodrošinot, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšana tiek veikta dalībvalstī, kurā tas iesniegts, lai šo izskatīšanu neatliktu uz vēl ilgāku laiku, ja tiek pieņemts un izpildīts pārsūtīšanas lēmums.

55 Šādos apstākļos, lai nodrošinātu, ka apstrīdētais pārsūtīšanas lēmums tiek pieņemts, pareizi piemērojot šajā regulā paredzēto uzņemšanas procedūru, tiesai, kurā ir iesniegts pieteikums par pārsūtīšanas lēmumu, ir jāvar pārbaudīt patvēruma meklētāja, kurš atsaucas uz minētās regulas 21. panta 1. punkta pārkāpumu, apgalvojumus (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūnijs, *Karim*, C-155/15, EU:C:2016:410, 26. punkts).

56 Šis secinājums nevar tikt atspēkots ar argumentu, ko izvirzījušas Apvienotās Karalistes valdība un Komisija, ka šīs normas procesuālais raksturs nozīmē, ka uz to nevar atsaukties šīs pašas regulas 27. panta 1. punktā minētajā tiesvedībā.

57 Proti, papildus šī sprieduma 53. punktā jau izklāstītajam ir jākonstatē, ka Dublinas III regulas 27. pantā nav nošķirtas normas, uz kurām nevar atsaukties tajā minētajā tiesvedībā, un ka šīs regulas preambulas 19. apsvērumā ir vispārēja atsauce uz minētās regulas piemērošanas pārbaudi.

58 Turklāt norādītā Dublinas III regulā paredzētās tiesiskās aizsardzības tvēruma ierobežošana nebūtu atbilstīga šīs regulas preambulas 9. apsvērumā minētajam mērķim uzlabot starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju aizsardzību, jo šī uzlabotā aizsardzība principā izpaužas kā būtisku procesuālu garantiju piešķiršana šiem pieteikumu iesniedzējiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūnijs, *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 47.–51. punkts).

59 Iesniedzējtiesas otrajā jautājumā norādītais apstāklis, ka dalībvalsts, kura saņēmusi pieprasījumu, ir gatava uzņemt attiecīgo personu, neraugoties uz minētās regulas 21. panta 1. punktā paredzēto termiņu izbeigšanos, nav izšķirošs.

60 Proti, tā kā Dublinas III regulas 27. panta 1. punktā paredzētais tiesību aizsardzības līdzeklis principā var tikt izmantots tikai tad, kad dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, tieši – saskaņā ar šīs regulas 22. panta 1. punktu – vai netieši – saskaņā ar tās 22. panta 7. punktu – ir piekritusi uzņemšanai, un šis apstāklis vispārīgi nenozīmē, ka tiktu ierobežota minētā 27. panta 1. punktā paredzētā pārbaude tiesā (šajā nozīmē skat. šodien pasludināto spriedumu *A.S.*, C-490/16, 33. un 34. punkts).

61 Turklāt, runājot konkrēti par minētās regulas 21. panta 1. punktu, ir svarīgi uzsvērt, ka tā trešajā daļā ir noteikts, ka abās iepriekšējās tā daļās noteikto termiņu izbeigšanās gadījumā notiek pilnīga atbildības pāreja uz to dalībvalsti, kurā starptautiskās aizsardzības pieteikums ir iesniegts, šai pārejai neizvirzot nosacījumu par jebkādu dalībvalsts, kas saņēmusi uzņemšanas pieprasījumu, reakciju.

62 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka Dublinas III regulas 27. panta 1. punkts, lasot to šīs regulas preambulas 19. apsvēruma kontekstā, ir interpretējams tādējādi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs tiesvedībā par lēmumu par viņa pārsūtīšanu var atsaukties uz minētās regulas 21. panta 1. punktā noteiktā termiņa izbeigšanos, pat ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, joprojām ir gatava uzņemt šo patvēruma meklētāju.

Par ceturto jautājumu

63 Ar savu ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Dublinas III regulas 21. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka uzņemšanas pieprasījums pamatoti var tikt iesniegts arī vairāk nekā trīs mēnešus pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, ja šis pieprasījums ir iesniegts divu mēnešu laikā, skaitot no *Eurodac* apstiprinošu rezultātu saņemšanas brīža šīs normas izpratnē.

64 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Dublinas III regulas 21. panta 1. punkta pirmo daļu uzņemšanas pieprasījums ir jāiesniedz pēc iespējas ātrāk un katrā ziņā trīs mēnešu laikā no starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas dienas.

65 Šīs regulas 21. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka, neskarot šīs regulas 21. panta 1. punkta pirmo daļu, gadījumā, kad *Eurodac* sistēmā tiek atrasti dati, kas reģistrēti saskaņā ar *Eurodac* regulas 14. pantu, šis pieprasījums ir jānosūta divu mēnešu laikā no minētās datu atrašanas brīža.

66 Dublinas III regulas 21. panta 1. punkta trešajā daļā ir precizēts, ka, "ja pieprasījums uzņemt pieteikuma iesniedzēju nav iesniegts pirmajā un otrajā daļā noteiktajos laikposmos, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai ir iesniegts pieteikums".

67 Tātad no pēdējās minētās normas teksta jau izriet, ka pieprasījums obligāti ir jāiesniedz šīs regulas 21. panta 1. punktā noteiktajos termiņos, kas nozīmē, ka uzņemšanas pieprasījums nekādā gadījumā nevar tikt iesniegts vēlāk kā trīs mēnešus pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, un arī apstiprinošu datu saņemšana no *Eurodac* šo termiņu neļauj pārsniegt.

68 Šo konstatējumu apstiprina minētās regulas 21. panta 1. punkta konteksts, kā arī tās mērķi, kas ir jāņem vērā, šo normu interpretējot.

69 Proti, Dublinas III regulas 21. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētais konkrētais termiņš ir piemērojams tikai tad, ja tiek saņemti dati no *Eurodac*, kas reģistrēti saskaņā ar *Eurodac* regulas 14. pantu, tas ir, pirkstu nospiedumi, kas noņemti, nelikumīgi šķērsojot ārējo robežu.

70 No Regulas Nr. 1560/2003 II pielikumā iekļautā A saraksta I daļas 7. punkta izriet, ka šādi dati ir pierādījums par nelikumīgu ārējās robežas šķērsošanu Dublinas III regulas 13. panta 1. punktā noteiktā kritērija izpratnē. Tātad šie dati atbilstoši šīs regulas 22. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļai ir formāls pierādījums, kas nosaka atbildību atbilstoši šim kritērijam, iekams tas nav atspēkots ar pierādījumiem par pretējo.

71 Līdz ar to minētās regulas 21. panta 1. punkta otrajā daļā minēto *Eurodac* datu saņemšana vienkāršo atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūru salīdzinājumā ar gadījumiem, kad šādi dati nav saņemti.

72 Tādēļ šis apstāklis attiecīgā gadījumā var būt pamats piemērot īsāku termiņu par šīs pašas regulas 21. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajiem trim mēnešiem, nevis papildu termiņu, kas tiek pieskaitīts minētajam.

73 Turklāt šī sprieduma 67. punktā ietvertā Dublinas III regulas 21. panta 1. punkta interpretācija saskan ar šīs regulas preambulas 5. apsvērumā norādīto starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi, jo tā nodrošina, ka uzņemšanas pieprasījums nevar tikt pamatoti iesniegts vairāk kā trīs mēnešus pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas.

74 Tādējādi uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Dublinas III regulas 21. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka uzņemšanas pieprasījums nevar tikt pamatoti iesniegts vēlāk kā trīs mēnešus pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, pat ja šis pieprasījums ir iesniegts mazāk kā divu mēnešu laikā, skaitot no *Eurodac* datu saņemšanas brīža šīs tiesību normas izpratnē.

Par piekto jautājumu

75 Ievadā ir jānorāda, ka no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka apliecības par personas kā patvēruma meklētāja statusu oriģinālu, kopiju vai tajā ietverto galveno informāciju pārvalde, kas Vācijā ir iestāde, kurai ir uzdota Dublinas III regulā noteikto pienākumu izpilde, saņēma vairāk nekā trīs mēnešus pirms uzņemšanas pieprasījuma izdošanas, taču attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais formālo patvēruma pieteikumu iesniedza mazāk kā trīs mēnešus pirms šī pieprasījuma izdošanas.

76 Šādos apstākļos ir uzskatāms, ka ar piekto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai šīs regulas 20. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu, kad iestāde, kas atbildīga par minētajā regulā paredzēto pienākumu izpildi, ir saņēmusi rakstveida dokumentu, ko izdevusi valsts iestāde un kurā apliecināts, ka trešās valsts valstspiederīgais ir lūdzis starptautisko aizsardzību, un attiecīgā gadījumā, ja šī iestāde ir saņēmusi svarīgāko šajā dokumentā ietverto informāciju, bet ne tā oriģinālu vai kopiju, vai, tieši pretēji, šāds pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu tikai tad, kad tiek iesniegts formāls patvēruma pieteikums.

77 Dublinas III regulas 20. panta 2. punktā ir noteikts, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas pieteikuma iesniedzēja iesniegtu veidlapu vai attiecīgo iestāžu sagatavotu ziņojumu.

78 Iestāžu izdots rakstveida dokuments nav uzskatāms par pieteikuma iesniedzēja iesniegtu veidlapu, tātad, lai atbildētu uz piekto jautājumu, ir jānosaka, vai tāds dokuments kā pamatlietā var tikt uzskatīts par "iestāžu sagatavotu ziņojumu" šīs tiesību normas izpratnē.

79 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka, lai gan Savienības likumdevēja izmantotajā formulējumā skaidri ir paredzēts iestāžu izdots rakstveida dokuments, tajā nav precizēta šī dokumenta sagatavošanas procedūra vai tajā ietveramā informācija.

80 Protams, jēdziena "ziņojums" vai līdzvērtīga termina lietojums vācu, spāņu, franču, itāļu, holandiešu vai rumāņu valodās var likt domāt, ka šim dokumentam noteikti ir jābūt konkrētai formai.

81 Tomēr citu valodu redakcijās, kā, piemēram, dāņu, angļu, horvātu, lietuviešu vai zviedru, šis termins, ar ko tiek apzīmēts dokuments, ko izdevušas Dublinas III regulas 20. panta 2. punktā minētās iestādes, neietver skaidru norādi par šim dokumentam piešķiramo formu.

82 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Savienības valodu redakcijas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 8. decembris, *Jyske Finans*, C-280/04, EU:C:2005:753, 31. punkts).

83 Turklāt, interpretējot šīs regulas 20. panta 2. punkta pirmo teikumu, ir svarīgi ņemt vērā tā kontekstu un minētās regulas mērķus.

84 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka šīs normas otrajā teikumā ir precizēts, ka gadījumā, kad pieteikums nav sagatavots rakstiski, laikposmam no nodoma paziņošanas līdz ziņojuma iesniegšanai ir jābūt cik vien iespējams īsam, un tas varētu norādīt, pirmām kārtām, ka ziņojuma sagatavošana ir būtiska formalitāte trešās valsts valstspiederīgā nodoma lūgt starptautisko aizsardzību fiksēšanai un, otrām kārtām, ka šī sagatavošanu nav atliekama.

85 Otrkārt, no šīs pašas regulas 20. panta 1. punkta izriet, ka atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūra ir jāuzsāk, tiklīdz kādā no dalībvalstīm pirmo reizi tiek iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

86 Dublinas III regulā ietvertos mehānismus šajā procedūrā nepieciešamo elementu apkopošanai tātad ir paredzēts piemērot tūlīt pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas.

87 Turklāt šīs regulas 4. panta 1. punktā ir skaidri noteikts, ka pēc šī pieteikuma iesniegšanas tā iesniedzējs tostarp ir jāinformē par atbildīgās dalībvalsts noteikšanas kritērijiem, personiskas sarunas organizēšanu un iespēju sniegt informāciju kompetentajām iestādēm. Tāpat arī no minētās regulas 6. panta 4. punkta izriet, ka pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas ir jāīsteno pasākumi, lai dalībvalstu teritorijā apzinātu nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļus, brāļus vai māsas, vai radiniekus, lai tostarp piemērotu šīs pašas regulas 8. pantā ietvertos kritērijus par atbildīgās dalībvalsts noteikšanu, ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais bez pavadības.

88 No tā izriet, ka, lai efektīvi varētu uzsākt atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūru, kompetentajai iestādei ir jābūt skaidri informētai par to, ka trešās valsts valstspiederīgais ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, taču šim nolūkam sagatavotajam rakstveida dokumentam nav nepieciešama konkrēti noteikta forma vai atbilstoši papildu elementi Dublinas III regulā noteikto kritēriju piemērošanai vai, *a fortiori*, starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanai pēc būtības. Šajā procedūras posmā nav arī nepieciešams, lai jau būtu notikusi personiska saruna.

89 Šo vērtējumu apstiprina arī Regulas Nr. 343/2003, kuras 4. panta 2. punkts bez būtiskiem grozījumiem ir pārņemts Dublinas III regulas 20. panta 2. punktā, izstrādes dokumenti.

90 Proti, no Komisijas priekšlikuma [COM(2001) 447, galīgā redakcija], uz kura pamata tika pieņemta Regula Nr. 343/2003, pamatojuma izriet, pirmkārt, ka patvēruma pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu, kolīdz patvēruma meklētāja nodoms ir apstiprināts kompetentajā iestādē, un, otrkārt, ka šīs regulas 4. panta 2. punkts ir pārņemts no atbilstoši Dublinas 1990. gada 15. jūnija konvencijas 18. pantam izveidotās komitejas 1997. gada 9. septembra Lēmuma Nr. 1/97 par dažiem noteikumiem konvencijas īstenošanai (OV 1997, L 281, 1. lpp.) 2. panta. Pēdējā minētā panta 1. punktā bija precizēts, ka patvēruma pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu "no brīža, kad attiecīgās dalībvalsts iestādes par to ir tikušas informētas rakstveidā – atkarībā no situācijas, ar patvēruma meklētāja iesniegtu veidlapu vai iestāžu sagatavotu ziņojumu".

91 Treškārt, starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem piešķirtu noteiktu svarīgu garantiju efektivitāte tiktu ierobežota, ja tāda rakstveida dokumenta saņemšana kā pamatlietā aplūkotais nebūtu pietiekama starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas apliecināšanai.

92 Izmantojot šādu interpretāciju, tādējādi ne vien tiktu aizkavēti pasākumi nepilngadīgas personas apvienošanai ar tās ģimeni, bet arī paildzinātos starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja aizturēšanas periods, jo maksimālo aizturēšanas termiņu, gaidot, kamēr tiks iesniegts uzņemšanas pieprasījums, atbilstoši Dublinas III regulas 28. panta 3. punktam aprēķina, sākot no starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas brīža.

93 Ceturtkārt, Dublinas III regulā īpaša loma ir paredzēta pirmajai dalībvalstij, kurā ticis iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums. Tā saskaņā ar šīs regulas 20. panta 5. punktu šai dalībvalstij principā ir jāuzņem atpakaļ pieteikuma iesniedzējs, kurš atrodas citā dalībvalstī, ciktāl atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūra vēl nav noslēgusies. Turklāt no minētās regulas 3. panta 2. punkta izriet, ka, ja, pamatojoties uz šajā pašā regulā uzskaitītajiem kritērijiem, nav iespējams izraudzīties atbildīgo dalībvalsti, tad par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai pirmajai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

94 Lai cita starpā nodrošinātu šo normu efektīvu piemērošanu, *Eurodac* regulas 9. panta 1. punktā ir noteikts, ka katra patvēruma meklētāja digitālie pirkstu nospiedumi principā ir jānosūta uz *Eurodac* sistēmu ne vēlāk kā 72 stundu laikā pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, kas definēta Dublinas III regulas 20. panta 2. punktā.

95 Šādos apstākļos, uzskatot, ka tāds dokuments kā pamatlietā aplūkotais nav "ziņojums" šīs normas izpratnē, praksē trešās valsts valstspiederīgajiem tiktu ļauts pamest dalībvalsti, kurā tie lūguši starptautisko aizsardzību, un to lūgt atkal citā dalībvalstī un viņi šā iemesla dēļ nevarētu tikt nosūtīti uz pirmo dalībvalsti, un nebūtu pat iespējams identificēt viņu sākotnēji veiktos pasākumus, izmantojot *Eurodac* sistēmu. Šāda situācija nopietni ietekmētu Dublinas sistēmas darbību, apdraudot īpašo statusu, kāds Dublinas III regulā ir piešķirts pirmajai dalībvalstij, kurā ticis iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

96 Piektkārt, nostāja, ka tāds dokuments kā pamatlietā aplūkotais ir "ziņojums" Dublinas III regulas 20. panta 2. punkta izpratnē, atbilst šīs regulas preambulas 5. apsvērumā minētajam starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķim, jo ar šādu interpretāciju tiek nodrošināts, ka atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūra sākas pēc iespējas ātrāk, lieki nekavējoties formalitātes, kas nav nepieciešama šīs procedūras norisei, dēļ. Taču šis mērķis tiktu apdraudēts, ja minētās procedūras sākuma datums būtu atkarīgs vienīgi no kompetentās iestādes izvēles, piemēram, jautājumā par tikšanās laika noteikšanu personiskajai sarunai.

97 Ņemot vērā visus šos apstākļus, tāds rakstveida dokuments kā pamatlietā aplūkotais, kuru izstrādājusi valsts iestāde un kurš apliecina, ka trešās valsts valstspiederīgais ir lūdzis starptautisko aizsardzību, ir uzskatāms par "ziņojumu" šīs regulas 20. panta 2. punkta izpratnē.

98 Ņemot vērā šīs normas lomu ar minēto regulu iedibinātajā sistēmā un tās mērķi, kas izriet no iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem, šādā dokumentā ietvertās galvenās informācijas nodošana kompetentajai iestādei ir uzskatāma par minētā dokumenta oriģināla vai kopijas iesniegšanu šajā iestādē. Tātad ar šo informācijas nodošanu ir pietiekami, lai konstatētu, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu.

99 Šos secinājumus neatspēko Vācijas, Apvienotās Karalistes, kā arī Komisijas arguments, ka principā būtu jāņem vērā atšķirība starp starptautiskās aizsardzības pieteikumu sagatavošanu [*présentation*] un iesniegšanu [*introduction*], kas izriet no "procedūru" direktīvas 6. panta.

100 Proti, lai arī šajā lietā nav jāprecizē šīs atšķirības tvērums, vispirms ir jākonstatē, ka dažādos Eiropas kopējās patvēruma sistēmas jomas aktos šajā ziņā izmantotās terminoloģijas pārbaudes rezultāti nav pārliecinoši. Dublinas III regulas 18. panta 1. punktā vairākās valodu redakcijās nenošķirot ir atsauce uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanu un sagatavošanu, kamēr citu valodu redakcijās ir

lietota vai nu vienīgi šāda pieteikuma iesniegšana, vai sagatavošana. Tāpat arī Direktīvā 2013/33 šie termini dažādu valodu redakcijās 6. panta 1. punktā, 14. panta 2. punktā un 17. panta 1. punktā ir izmantoti mainīgi.

101 Turpinot, lai arī "procedūru" direktīvas 6. panta 4. punkts un Dublinas III regulas 20. panta 2. punkts ir ļoti līdzīgi, šīs normas tomēr atšķiras, tostarp tajā ziņā, ka pirmajā no tām iestāžu izstrādātu dokumentu ir paredzēts ņemt vērā tikai tad, ja tas ir paredzēts valsts tiesībās. Savukārt "procedūru" direktīvas 6. panta 4. punkts ir izņēmums no tās 6. panta 3. punktā ietvertā noteikuma, un šim noteikumam nav ekvivalenta Dublinas III regulā.

102 Visbeidzot, "procedūru" direktīvas 6. panta 4. punkts un Dublinas III regulas 20. panta 2. punkts attiecas uz divām dažādām procedūrām, kurām ir pašām savas prasības un kurām, kā tas norādīts arī "procedūru" direktīvas 31. panta 3. punktā, it īpaši termiņu ziņā ir piemērojami dažādi režīmi.

103 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz piekto jautājumu ir jāatbild, ka Dublinas III regulas 20. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu, kad iestāde, kas atbildīga par minētajā regulā paredzēto pienākumu izpildi, ir saņēmusi rakstveida dokumentu, ko izdevusi valsts iestāde un kurā apliecināts, ka trešās valsts valstspiederīgais ir lūdzis starptautisko aizsardzību, un attiecīgā gadījumā, ja šī iestāde ir saņēmusi tikai galveno šajā dokumentā ietverto informāciju, bet ne tā oriģinālu vai kopiju.

Par trešo un sesto līdz astoto jautājumu

104 Ņemot vērā uz pārējiem jautājumiem sniegtās atbildes, uz trešo un sesto līdz astoto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

105 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) **Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 27. panta 1. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar šīs regulas preambulas 19. apsvērumu, ir interpretējams tādējādi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs tiesvedībā par lēmumu par viņa pārsūtīšanu var atsaukties uz minētās regulas 21. panta 1. punktā noteiktā termiņa izbeigšanos, pat ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, joprojām ir gatava uzņemt šo patvēruma meklētāju;**

2) **Regulas Nr. 604/2013 21. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka uzņemšanas pieprasījums pamatoti nevar tikt iesniegts vēlāk kā trīs mēnešus pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, pat ja šis pieprasījums ir iesniegts mazāk kā divu mēnešu laikā, skaitot no *Eurodac* datu saņemšanas šīs tiesību normas izpratnē brīža;**

3) **Regulas Nr. 604/2013 20. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums ir uzskatāms par iesniegtu, kad iestāde, kas atbildīga par minētajā regulā paredzēto pienākumu izpildi, ir saņēmusi rakstveida dokumentu, ko izdevusi valsts**

iestāde un kurā apliecināts, ka trešās valsts valstspiederīgais ir lūdzis starptautisko aizsardzību, un attiecīgā gadījumā, ja šī iestāde ir saņēmusi tikai galveno šajā dokumentā ietverto informāciju, bet ne tā oriģinālu vai kopiju.

[Paraksti]